

er indskudt på kapitalbindingskonti til og med den 25. maj 1967, herunder tilskrevne renter, jfr. § 2, stk. 6.“

Ordlyden var ændret efter udvalgsbehandlingen i folketinget. Ifølge den oprindelige formulering af lovforslaget skulle loven om indskud på kapitalbindingskonti ophæves, således at fradrag efter reglerne i loven sidste gang skulle indrømmes ved skatteansættelserne for skatteåret 1967-68.

Lovforslaget fremsattes og behandlede i folketinget sammen med *forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.*, se nærmest følgende sag. Til belysning af baggrunden for fremsættelsen af de to lovforslag gav finansministeren i fremsættelsestalen bl. a. følgende oplysninger:

„En statistisk undersøgelse i betænkningen vedrørende skattebe-
gunstiggelse for opsparing (betænkning nr. 378, 1964) tyder på, at kapitalbindingsordningen i 1963 blev *udnyttet af 10 pct. af skatte-
yderne*. Udnyttelsesprocenten var dog noget varierende for de for-
skellige erhvervsgrupper. Det kan således nævnes, at den var ca. 8
for selvstændige landbrugere, ca. 11 for andre selvstændige, ca. 18
for landbrugsmedhjælpere, ca. 22 for funktionærer og tjenestemænd
og ca. 7 for arbejdere og pensionister.

Skattelettelsen ved kapitalbindingsordningen gives som nævnt
i form af et fradrag i den skattepligtige indkomst. Det betyder, at
lettelsen for et givet indskud bliver *større, jo højere indkomsten er*, selv
om vanskeligheden ved at spare op ofte vil være størst for personer
med lave indtægter. En særlig undersøgelse i Århus viser da også
for skatteåret 1966-67, at udnyttelsen af de skattebegunstigede op-
sparingsordninger er stærkt afhængig af indkomstens størrelse.

Det er i øvrigt *ikke nogen betingelse* for at få skattelettelse, *at
der er foretaget en opsparing*. Fradraget kan opnås, blot man overfører
et beløb fra én konto til en anden. Det må derfor antages, at en
væsentlig del af de beløb, der er indskudt på kapitalbindingskonti,
ikke er udtryk for nogen meropsparing, men alene for en ændret
anbringelse af formue, som indskyderne enten rådede over i for-
vejen eller alligevel ville have opsparet.

Ordningen har nu bestået i en årrække. Det betyder, at der hvert
år bliver frigivet beløb, der er indsat for fem år siden, og de vil ved
genanbringelse på ny give ret til skattelettelse. Også herved opnås
der altså en skattelettelse, uden at der er præsteret nogen ny op-
sparing — — .

I 1958 kunne *fradraget for udgifter til kapitallivsforsikringer m. v.*
ikke overstige 600 kr. I anledning af kapitalbindingsordningens ind-
førelse blev denne beløbsgrænse forhøjet til 1.000 kr. for forsørgere,
medens grænsen fortsat var 600 kr. for andre skatteydere. Siden er
grænsen ved flere lejligheder sat i vejret, således at den nu andrager